

УДК 330.322

асистент, Моїсєєва Ю.Ю. (Україна)

КП ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»

ЕКОНОМІКА. Інвестиційна діяльність та фондові ринки.

ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ

Однією із найважливіших складових економічної політики держави, є інвестиційна політика. В сучасних умовах фінансово-економічної кризи вона набуває особливого пріоритету. У розпорядженні держави знаходяться основні засоби регулювання відтворювального процесу. Інвестиційна політика повинна сприяти піднесенню економіки, підвищенню ефективності виробництва, забезпеченню соціально-економічної стабільності та вирішенню екологічних проблем.

Інвестиційна політика – комплекс господарських рішень, що визначають основні напрями капітальних вкладень, заходи щодо їх концентрації на пріоритетних напрямках структурної перебудови економіки [1].

Питанням дослідження проблем інвестиційної політики присвячені роботи багатьох вітчизняних вчених таких як: Ю.М. Бажала, І.А.Бланк, Л.М.Борщ, А.Ф.Гойко, Б.Є. Кваснюк, А.А.Пересада, В.С.Савчук, О.О.Удалих, А.Є.Фукс та інші.

Метою статті є розглянути основні напрями державної інвестиційної політики.

За останні роки економіка України так і не позбавилася глибоких структурних деформацій і значно відстає від розвинених країн світу за сукупною продуктивністю всіх факторів виробництва та відповідно – рівнем добробуту населення. Більшість підприємств залишилися технологічно відсталими, енергоємними, зі слабкою диверсифікацією продуктів і ринків. Це пов'язано з нестабільністю державної інвестиційної політики, прогалинами в інвестиційному законодавстві, відсутністю належного інституційного

забезпечення розвитку інвестиційного ринку та його інструментів, і як наслідок - недостатнім рівнем внутрішніх та зовнішніх інвестицій [2].

Формування мети та завдань інвестиційної політики повинне спиратися на концептуальні основи розвитку держави та суспільства, відповідати основним напрямам соціально-економічного розвитку.

До основних завдань інвестиційної політики належать:

- вибір і підтримка розвитку окремих галузей господарства;
- реалізація програми щодо конверсії військово-промислового комплексу;
- забезпечення конкурентоспроможності сучасної продукції;
- підтримка розвитку малого і середнього бізнесу;
- забезпечення збалансованості в розвитку всіх галузей економіки України;
- реструктуризація вугільної промисловості;
- реалізація програми житлового будівництва в Україні [1].

Держава здійснює регулювання інвестиційної діяльності у двох формах: шляхом прямого та непрямого втручання. Адміністративно-правовий вплив реалізується через правове, організаційне та інформаційне забезпечення. Опосередкований вплив держави здійснюється засобами бюджетної, грошово-кредитної, амортизаційної та науково-технічної політики, через надання податкових пільг підприємствам. Амортизаційна політика дозволяє регулювати темпи і характер відтворення, в першу чергу, швидкість оновлення основних фондів. Ефективна амортизаційна політика держави надасть можливість підприємствам мати достатні інвестиційні кошти для простого та розширеного відтворення основних фондів. Особливої уваги потребує науково-технічна політика, яка передбачає вибір пріоритетних напрямів у розвитку науки і техніки.

На регіональному рівні інвестиційна політика повинна сприяти мобілізації інвестиційних ресурсів і визначенню напрямів їх найефективнішого та раціонального використання. Слід відмітити, що інвестиційний клімат є важливим фактором, який визначає можливість залучення фінансових ресурсів.

Формування сприятливого інвестиційного клімату України є визначальним завданням держави у сфері здійснення інвестиційної діяльності.

Таким чином, ефективна інвестиційна політика повинна враховувати реалії економічного стану, бути спрямованою на подолання фінансово-економічної кризи та на стабілізацію економіки. Для цього необхідно щоб інвестиційна політика будувалась на таких принципах:

- підвищення інвестиційного рейтингу держави;
- удосконалення законодавчої та нормативно-правової бази, для формування привабливого інвестиційного клімату України;
- концентрація на стратегічних напрямках інвестиційних програм;
- активізація науково-технічної та інноваційної діяльності в інтересах розвитку національної економіки;
- організації взаємодії з підприємствами з метою мобілізації власних ресурсів в інвестиційну діяльність;
- постійного моніторингу інвестицій.

Література:

1. Курило С.В. Інвестиційна політика, її сутність і роль у сучасних умовах//Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво. Науково-виробничий журнал – 02.2009.

2. Концепція Державної цільової програми розвитку інвестиційної діяльності на 2011-2015 роки [Електронний ресурс]. – режим доступу: in.ukrproject.gov.ua